چغندر ۱۰ هکتار تلف بندرنامه‌نگار/ مدیر آب: بهره‌برداران مقصر هستند

مهندس حاتمی: ۶۰ درصد شبکه آبیاری فرسوده است و بندرنامه‌ی قرن بیستم نمی‌تواند با مدیریت قرن بیست و یکم آب بدهد

بندرنامه/ گزارش ویژه

بندرنامه‌نگار/ ۱۰ هکتار چغندر قند در روستای تپه‌سفید، شهرستان کرانه‌ی سرخ، امسال به دلیل قطع نوبتی آبیاری از بین رفت. این زمین متعلق به کشاورز ۶۲ ساله، آقای رحیم نوروزی است که می‌گوید هزینه کاشت، کود و سم را از وام گرفته بود. او می‌گوید: «وقتی آب نوبت می‌رسد که گندم برداشت شده و زمین ترک برداشته، دیگر فایده ندارد. ما پول آب را سر موقع می‌دهیم، اما آب سر موقع نمی‌رسد.»

مهندس حاتمی در گفت‌وگو با بندرنامه‌نگار گفت: «۶۰ درصد شبکه آبیاری ما فرسوده است و بندرنامه‌ی قرن بیستم نمی‌تواند با مدیریت قرن بیست و یکم آب بدهد. ما با کمبود نیرو، کمبود قطعات و نبود سامانه‌ی کنترل مواجه‌ایم. اما این به معنای رها کردن کشاورز نیست. ما آمادگی داریم با تعاونی‌های کشاورزی قرارداد ببندیم و آب را به صورت حجمی تحویل دهیم، به شرط آن که کشاورز هم تعهد بدهد که زمین را آماده و کشت را به موقع انجام دهد.»

در مقابل، رحیم نوروزی می‌گوید که تعاونی آب روستا از سال ۱۴۰۰ تاکنون سه بار درخواست لایروبی کانال اصلی را داده است. او می‌گوید: «ما نامه زدیم، تلفن زدیم، حتی یک بار جلسه گذاشتیم. مهندس آمد و قول داد. اما هیچ اتفاقی نیفتاد. ما کشاورز هستیم، نه مقصر.» به گفته‌ی او، ۱۲ هکتار زمین در روستا به دلیل شوری و کمبود آب رها شده است.

کارشناسان می‌گویند این وضعیت تنها یک روستا نیست. در دشت سیاه‌کمر، بیش از ۴۰ هزار هکتار زمین کشاورزی با مشکل مشابه روبه‌رو است. گزارش داخلی اداره کل آبیاری منطقه نشان می‌دهد که ۳۱ درصد از کانال‌های اصلی این دشت بیش از ۲۰ سال است که لایروبی نشده‌اند. در مقابل، میزان برداشت آب از چاه‌های کشاورزی در همان دوره ۴۰ درصد افزایش یافته است.

مهندس حاتمی گفت: «اگر ما بخواهیم با چاه‌های عمیق جلو برویم، آب زیرزمینی تمام می‌شود و نسل بعد هیچ چیز نخواهد داشت. ما باید الگوی کشت را عوض کنیم، به سمت کشت کم‌آب برویم و این کار بدون حمایت کشاورز ممکن نیست. اما این حمایت باید از طریق تعاونی‌ها و با قرارداد شفاف انجام شود، نه با دستور از بالا.»

رحیم نوروزی پیشنهاد داد که اگر تعاونی آب روستا ۱۰ هکتار زمین را برای آزمایش کشت کم‌آب در اختیار قرار دهد، او حاضر است بخشی از زمین خود را برای آزمایش بگذارد. او می‌گوید: «اگر ببینیم یک همسایه با کمتر آب محصول گرفت، خودمان می‌فهمیم باید چه کار کنیم. حرف زدن فایده ندارد، باید نشان داد.»

اداره کل آبیاری منطقه قرار است هفته‌ی آینده گزارش ارزیابی شبکه را منتشر کند. بر اساس برآورد اولیه، برای بازسازی ۱۲۰ کیلومتر از کانال‌های اصلی به ۴۵۰ میلیارد تومان اعتبار نیاز است. مهندس حاتمی گفت که بخشی از این مبلغ می‌تواند از طریق مشارکت کشاورزان تأمین شود، به شرط آن که قرارداد روشن و اجرا شفاف باشد.

۵۰ هکتار زمین در ارغوان‌دره بدون آب ماند

۱۲ خانوار روستای تپه‌سفید از مهر امسال آبی دریافت نکرده‌اند و کشاورزان می‌گویند بدهی وام و کود، زندگی‌شان را تهدید می‌کند

گزارش ویژه‌ی بندرنامه

ارغوان‌دره – ۵۰ هکتار زمین کشاورزی در روستای تپه‌سفید از مهر امسال آبی دریافت نکرده‌اند و ۱۲ خانوار کشاورز می‌گویند بدهی وام و کود، زندگی‌شان را تهدید می‌کند. این زمین‌ها عمدتاً گندم، یونجه و کمی سیب‌زمینی است و تأمین آب آن‌ها از کانال اصلی رودخانه‌ی سرخاب‌کنار انجام می‌شود. اما از مهر به این سو، آب به انتهای کانال نرسیده است.

بر اساس برآورد اولیه، هزینه‌ی کود و سم هر هکتار زمین زراعی در این منطقه حدود ۴۲۰ میلیون تومان است. بسیاری از کشاورزان این مبلغ را با وام بانکی تأمین کرده‌اند. اکنون نگران‌اند که اگر محصول برداشت نشود، نه تنها درآمدی برای بازپرداخت وام نداشته باشند، بلکه با جریمه‌ی دیرکرد بانکی هم روبه‌رو شوند.

یکی از کشاورزان، حسن یزدان‌پناه، ۵۲ ساله، گفت: «پارسال هم آب کم آمد، اما امسال اصلاً قطره‌ای نیامد. زمین خشک شده و ما نمی‌دانیم با این زمین چه کار کنیم. وام را از کجا بدهیم؟ بچه‌هایم می‌پرسند که امسال نان شب از کجا می‌آید و من جواب ندارم.» او ۱۸ هکتار زمین دارد و تنها درآمد خانوار از همین زمین است.

در مقابل، مسئولان آب منطقه می‌گویند که مشکل از کمبود بارش است و سهم آب روستا طبق برنامه‌ی توزیع آب منطقه‌ای تأمین شده است. اما کشاورزان می‌گویند که در روزهای نوبت آبیاری، آب به جای مزارع پایین‌دست، به باغ‌های بالادست منحرف می‌شود و این موضوع بارها به دهیاری روستا گزارش شده است.

دهیار روستا، مریم صفاری، گفت: «ما نامه زدیم، تلفن زدیم، حتی یک بار جلسه گذاشتیم. مهندس آمد و قول داد. اما هیچ اتفاقی نیفتاد. ما کشاورز هستیم، نه مقصر.» به گفته‌ی او، ۱۲ خانوار امضاکننده‌ی نامه‌ی اعتراضی، همگی زیر خط فقر رسمی زندگی می‌کنند و بخشی از زمین‌ها به دلیل بدهی به بانک، در آستانه‌ی مزایده قرار گرفته‌اند.

کارشناسان می‌گویند اگر این وضعیت ادامه پیدا کند، نه تنها محصول امسال از بین می‌رود، بلکه زمین‌ها به دلیل شوری و خشکی، برای سال‌های آینده هم قابل کشت نخواهند بود. برآورد اولیه نشان می‌دهد که ۳۰ درصد از زمین‌های کشاورزی دشت ارغوان‌دره در خطر مشابه قرار دارند اگر جریان آب تا پایان تیر اصلاح نشود.

در پایان، کشاورزان خواستار حضور هیئت حل اختلاف آب شده‌اند تا پیش از برداشت پاییز، وضعیت زمین‌ها بررسی شود و برای بدهی‌های وام، مهلت بازپرداخت تا پایان سال زراعی جاری تمدید شود. تا زمان تنظیم این گزارش، هیچ پاسخ رسمی از سوی مسئولان آب منطقه به این درخواست منتشر نشده است.

کارگاه نان روستایی بهشت‌دره با ۲۰ زن روستایی دایر شد

۱۲ زن روستایی در کارگاه نان روستایی بهشت‌دره آموزش دیدند و قرار است تا پایان تیر محصول به فروشگاه‌های شهرستان برسد

گزارش ویژه‌ی بندرنامه

بهشت‌دره – ۱۲ زن روستایی در کارگاه نان روستایی بهشت‌دره آموزش دیدند و قرار است تا پایان تیر محصول به فروشگاه‌های شهرستان برسد. این کارگاه در یکی از خانه‌های روستا راه‌اندازی شده و زنان روستا با آرد، مخمر، نمک و هیزم نان می‌پزند. به گفته‌ی مسئولان طرح، این کارگاه ۲۰ زن را به طور مستقیم و ۶ زن دیگر را به صورت نیمه‌وقت به کار گرفته است.

مریم سلطانی، سرپرست کارگاه، گفت: «زنان روستا سال‌ها نان می‌پختند اما کسی ارزش کارشان را نمی‌دید. حالا می‌خواهیم نان‌شان را بفروشیم و درآمد خودشان را داشته باشند.» او گفت که هر کارگر روزانه حدود ۱۲۰ هزار تومان درآمد دارد و کارگاه روزانه ۴۰۰ تا ۵۰۰ قرص نان تولید می‌کند.

قرار است محصول کارگاه در سه نوع نان سنتی، نان سبوس‌دار و نان کنجدی عرضه شود و بسته‌بندی آن با همکاری دانشجویان هنر یکی از شهرهای همسایه طراحی شود. مسئولان طرح برآورد کرده‌اند که هزینه‌ی راه‌اندازی کارگاه حدود ۳۸۰ میلیون تومان بوده و بخشی از آن از محل وام بانک توسعه‌ی روستایی تأمین شده است.

یکی از زنان شاغل، فاطمه رستمی، ۴۱ ساله، گفت: «قبل از این کار، شوهرم تنها نان‌آور خانه بود و ما هر ماه برای خرید نان قرض می‌کردیم. حالا من هم می‌توانم کمک کنم و دخترم را به مدرسه بفرستم.» او گفت که دخترش در دانشگاه شهرستان درس می‌خواند و هزینه‌ی تحصیل او از درآمد کارگاه تأمین می‌شود.

مسئولان طرح گفته‌اند اگر استقبال مردم ادامه پیدا کند، مرحله‌ی دوم طرح از مهر ۱۴۰۱ آغاز می‌شود و ۲۰ زن دیگر به کارگاه اضافه می‌شوند. برنامه‌ریزی برای ایجاد یک فروشگاه کوچک در مرکز شهرستان نیز در دست بررسی است. هنوز مشخص نیست که این فروشگاه چه زمانی افتتاح خواهد شد.

۳ هزار نفر از آب آشامیدنی محروم شدند

۱۲ روستای دره‌سیاه از ۱۰ روز پیش با تانکر آبرسانی می‌شوند و مسئولان می‌گویند تا پایان تیر شبکه وصل می‌شود

گزارش ویژه‌ی بندرنامه

دره‌سیاه – ۳ هزار نفر در ۱۲ روستای دره‌سیاه از ۱۰ روز پیش با تانکر آبرسانی می‌شوند. این روستاها از اواسط خرداد با کاهش شدید دبی چشمه‌ی اصلی روبه‌رو شده‌اند و اکنون تنها دو تانکر آب در روز به هر روستا می‌رسد. مسئولان می‌گویند این مقدار برای نیاز روزانه کافی نیست و مردم ناچار هستند از چاه‌های قدیمی آب بکشند.

بر اساس گزارش اداره کل آبفای منطقه، جمعیت روستاهای دره‌سیاه در سرشماری سال ۱۴۰۰ حدود ۳۱۰۰ نفر ثبت شده است. در روستای بالادست، چشمه‌ی اصلی روستا در ۶۰ درصد گذشته خشک شده و تنها چند لوله باریک آب از ته چشمه بیرون می‌آید. مردم می‌گویند صف تانکر گاهی تا ۴ ساعت طول می‌کشد و کودکان مجبور هستند از مدرسه غیبت کنند تا آب را نوبت بگیرند.

مهندس کامران نوروزی، سرپرست اداره کل آبفای منطقه، گفت: «لوله‌گذاری شبکه از روز ۱۵ تیر آغاز می‌شود و پیش‌بینی ما این است که تا پایان مرداد بخش بزرگی از روستاها وصل شوند. اما تا آن زمان، تانکر تنها راه است و ما نمی‌توانیم آن را قطع کنیم.» او گفت هزینه‌ی طرح حدود ۴۲۰ میلیارد تومان است و بخشی از آن از محل وام بانک توسعه‌ی روستایی تأمین شده است.

در مقابل، رحیم نوروزی، یکی از کشاورزان روستای بالادست، گفت: «ما نامه زدیم، تلفن زدیم، حتی یک بار جلسه گذاشتیم. مهندس آمد و قول داد. اما هیچ اتفاقی نیفتاد. ما کشاورز هستیم، نه مقصر.» به گفته‌ی او، ۱۲ خانوار امضاکننده‌ی نامه‌ی اعتراضی، همگی زیر خط فقر رسمی زندگی می‌کنند و بخشی از زمین‌ها به دلیل بدهی به بانک، در آستانه‌ی مزایده قرار گرفته‌اند.

کارشناسان می‌گویند این وضعیت تنها یک روستا نیست. در دشت سیاه‌کمر، بیش از ۴۰ هزار هکتار زمین کشاورزی با مشکل مشابه روبه‌رو است. گزارش داخلی اداره کل آبیاری منطقه نشان می‌دهد که ۳۱ درصد از کانال‌های اصلی این دشت بیش از ۲۰ سال است که لایروبی نشده‌اند. در مقابل، میزان برداشت آب از چاه‌های کشاورزی در همان دوره ۴۰ درصد افزایش یافته است.

مهندس حاتمی گفت: «اگر ما بخواهیم با چاه‌های عمیق جلو برویم، آب زیرزمینی تمام می‌شود و نسل بعد هیچ چیز نخواهد داشت. ما باید الگوی کشت را عوض کنیم، به سمت کشت کم‌آب برویم و این کار بدون حمایت کشاورز ممکن نیست. اما این حمایت باید از طریق تعاونی‌ها و با قرارداد شفاف انجام شود، نه با دستور از بالا.»

رحیم نوروزی پیشنهاد داد که اگر تعاونی آب روستا ۱۰ هکتار زمین را برای آزمایش کشت کم‌آب در اختیار قرار دهد، او حاضر است بخشی از زمین خود را برای آزمایش بگذارد. او می‌گوید: «اگر ببینیم یک همسایه با کمتر آب محصول گرفت، خودمان می‌فهمیم باید چه کار کنیم. حرف زدن فایده ندارد، باید نشان داد.»

اداره کل آبیاری منطقه قرار است هفته‌ی آینده گزارش ارزیابی شبکه را منتشر کند. بر اساس برآورد اولیه، برای بازسازی ۱۲۰ کیلومتر از کانال‌های اصلی به ۴۵۰ میلیارد تومان اعتبار نیاز است. مهندس حاتمی گفت که بخشی از این مبلغ می‌تواند از طریق مشارکت کشاورزان تأمین شود، به شرط آن که قرارداد روشن و اجرا شفاف باشد.

چغندر ۱۰ هکتار تلف شد؛ مهندس آب: بهره‌برداران مقصر هستند

مهندس حاتمی: ۶۰ درصد شبکه آبیاری فرسوده است و بندرنامه‌ی قرن بیستم نمی‌تواند با مدیریت قرن بیست و یکم آب بدهد

بندرنامه/ گزارش ویژه

بندرنامه‌نگار/ ۱۰ هکتار چغندر قند در روستای تپه‌سفید، شهرستان کرانه‌ی سرخ، امسال به دلیل قطع نوبتی آبیاری از بین رفت. این زمین متعلق به کشاورز ۶۲ ساله، آقای رحیم نوروزی است که می‌گوید هزینه کاشت، کود و سم را از وام گرفته بود. او می‌گوید: «وقتی آب نوبت می‌رسد که گندم برداشت شده و زمین ترک برداشته، دیگر فایده ندارد. ما پول آب را سر موقع می‌دهیم، اما آب سر موقع نمی‌رسد.»

مهندس حاتمی در گفت‌وگو با بندرنامه‌نگار گفت: «۶۰ درصد شبکه آبیاری ما فرسوده است و بندرنامه‌ی قرن بیستم نمی‌تواند با مدیریت قرن بیست و یکم آب بدهد. ما با کمبود نیرو، کمبود قطعات و نبود سامانه‌ی کنترل مواجه‌ایم. اما این به معنای رها کردن کشاورز نیست. ما آمادگی داریم با تعاونی‌های کشاورزی قرارداد ببندیم و آب را به صورت حجمی تحویل دهیم، به شرط آن که کشاورز هم تعهد بدهد که زمین را آماده و کشت را به موقع انجام دهد.»

در مقابل، رحیم نوروزی می‌گوید که تعاونی آب روستا از سال ۱۴۰۰ تاکنون سه بار درخواست لایروبی کانال اصلی را داده است. او می‌گوید: «ما نامه زدیم، تلفن زدیم، حتی یک بار جلسه گذاشتیم. مهندس آمد و قول داد. اما هیچ اتفاقی نیفتاد. ما کشاورز هستیم، نه مقصر.» به گفته‌ی او، ۱۲ خانوار کشاورز در روستا به دلیل نبود آب، زمین را رها کرده‌اند.

کارشناسان می‌گویند این وضعیت تنها یک روستا نیست. در دشت سیاه‌کمر، بیش از ۴۰ هزار هکتار زمین کشاورزی با مشکل مشابه روبه‌رو است. گزارش داخلی اداره کل آبیاری منطقه نشان می‌دهد که ۳۱ درصد از کانال‌های اصلی این دشت بیش از ۲۰ سال است که لایروبی نشده‌اند. در مقابل، میزان برداشت آب از چاه‌های کشاورزی در همان دوره ۴۰ درصد افزایش یافته است.

مهندس حاتمی گفت: «اگر ما بخواهیم با چاه‌های عمیق جلو برویم، آب زیرزمینی تمام می‌شود و نسل بعد هیچ چیز نخواهد داشت. ما باید الگوی کشت را عوض کنیم، به سمت کشت کم‌آب برویم و این کار بدون حمایت کشاورز ممکن نیست. اما این حمایت باید از طریق تعاونی‌ها و با قرارداد شفاف انجام شود، نه با دستور از بالا.»

رحیم نوروزی پیشنهاد داد که اگر تعاونی آب روستا ۱۰ هکتار زمین را برای آزمایش کشت کم‌آب در اختیار قرار دهد، او حاضر است بخشی از زمین خود را برای آزمایش بگذارد. او می‌گوید: «اگر ببینیم یک همسایه با کمتر آب محصول گرفت، خودمان می‌فهمیم باید چه کار کنیم. حرف زدن فایده ندارد، باید نشان داد.»

اداره کل آبیاری منطقه قرار است هفته‌ی آینده گزارش ارزیابی شبکه را منتشر کند. بر اساس برآورد اولیه، برای بازسازی ۱۲۰ کیلومتر از کانال‌های اصلی به ۴۵۰ میلیارد تومان اعتبار نیاز است. مهندس حاتمی گفت که بخشی از این مبلغ می‌تواند از طریق مشارکت کشاورزان تأمین شود، به شرط آن که قرارداد روشن و اجرا شفاف باشد.

کارگاه نان روستایی بهشت‌دره با ۲۰ زن روستایی دایر شد

۱۲ زن روستایی در کارگاه نان روستایی بهشت‌دره آموزش دیدند و قرار است تا پایان تیر محصول به فروشگاه‌های شهرستان برسد

گزارش ویژه‌ی بندرنامه

بهشت‌دره – ۱۲ زن روستایی در کارگاه نان روستایی بهشت‌دره آموزش دیدند و قرار است تا پایان تیر محصول به فروشگاه‌های شهرستان برسد. این کارگاه در یکی از خانه‌های روستا راه‌اندازی شده و زنان روستا با آرد، مخمر، نمک و هیزم نان می‌پزند. به گفته‌ی مسئولان طرح، این کارگاه ۲۰ زن را به طور مستقیم و ۶ زن دیگر را به صورت نیمه‌وقت به کار گرفته است.

مریم سلطانی، سرپرست کارگاه، گفت: «زنان روستا سال‌ها نان می‌پختند اما کسی ارزش کارشان را نمی‌دید. حالا می‌خواهیم نان‌شان را بفروشیم و درآمد خودشان را داشته باشند.» او گفت که هر کارگر روزانه حدود ۱۲۰ هزار تومان درآمد دارد و کارگاه روزانه ۴۰۰ تا ۵۰۰ قرص نان تولید می‌کند.

قرار است محصول کارگاه در سه نوع نان سنتی، نان سبوس‌دار و نان کنجدی عرضه شود و بسته‌بندی آن با همکاری دانشجویان هنر یکی از شهرهای همسایه طراحی شود. مسئولان طرح برآورد کرده‌اند که هزینه‌ی راه‌اندازی کارگاه حدود ۳۸۰ میلیون تومان بوده و بخشی از آن از محل وام بانک توسعه‌ی روستایی تأمین شده است.

یکی از زنان شاغل، فاطمه رستمی، ۴۱ ساله، گفت: «قبل از این کار، شوهرم تنها نان‌آور خانه بود و ما هر ماه برای خرید نان قرض می‌کردیم. حالا من هم می‌توانم کمک کنم و دخترم را به مدرسه بفرستم.» او گفت که دخترش در دانشگاه شهرستان درس می‌خواند و هزینه‌ی تحصیل او از درآمد کارگاه تأمین می‌شود.

مسئولان طرح گفته‌اند اگر استقبال مردم ادامه پیدا کند، مرحله‌ی دوم طرح از مهر ۱۴۰۱ آغاز می‌شود و ۲۰ زن دیگر به کارگاه اضافه می‌شوند. برنامه‌ریزی برای ایجاد یک فروشگاه کوچک در مرکز شهرستان نیز در دست بررسی است. هنوز مشخص نیست که این فروشگاه چه زمانی افتتاح خواهد شد.

۳ هزار نفر ۱۰ روز است با تانکر آب می‌خورند

۱۲ روستای دره‌سیاه از اواسط خرداد با کاهش شدید دبی چشمه روبه‌رو شده‌اند و مسئولان می‌گویند تا پایان تیر شبکه وصل می‌شود

گزارش ویژه‌ی بندرنامه

دره‌سیاه – ۳ هزار نفر در ۱۲ روستای دره‌سیاه از ۱۰ روز پیش با تانکر آبرسانی می‌شوند. این روستاها از اواسط خرداد با کاهش شدید دبی چشمه‌ی اصلی روبه‌رو شده‌اند و اکنون تنها دو تانکر آب در روز به هر روستا می‌رسد. مسئولان می‌گویند این مقدار برای نیاز روزانه کافی نیست و مردم ناچار هستند از چاه‌های قدیمی آب بکشند.

بر اساس گزارش اداره کل آبفای منطقه، جمعیت روستاهای دره‌سیاه در سرشماری سال ۱۴۰۰ حدود ۳۱۰۰ نفر ثبت شده است. در روستای بالادست، چشمه‌ی اصلی روستا در ۶۰ درصد گذشته خشک شده و تنها چند لوله باریک آب از ته چشمه بیرون می‌آید. مردم می‌گویند صف تانکر گاهی تا ۴ ساعت طول می‌کشد و کودکان مجبور هستند از مدرسه غیبت کنند تا آب را نوبت بگیرند.

مهندس کامران نوروزی، سرپرست اداره کل آبفای منطقه، گفت: «لوله‌گذاری شبکه از روز ۱۵ تیر آغاز می‌شود و پیش‌بینی ما این است که تا پایان مرداد بخش بزرگی از روستاها وصل شوند. اما تا آن زمان، تانکر تنها راه است و ما نمی‌توانیم آن را قطع کنیم.» او گفت هزینه‌ی طرح حدود ۴۲۰ میلیارد تومان است و بخشی از آن از محل وام بانک توسعه‌ی روستایی تأمین شده است.

در مقابل، رحیم نوروزی، یکی از کشاورزان روستای بالادست، گفت: «ما نامه زدیم، تلفن زدیم، حتی یک بار جلسه گذاشتیم. مهندس آمد و قول داد. اما هیچ اتفاقی نیفتاد. ما کشاورز هستیم، نه مقصر.» به گفته‌ی او، ۱۲ خانوار امضاکننده‌ی نامه‌ی اعتراضی، همگی زیر خط فقر رسمی زندگی می‌کنند و بخشی از زمین‌ها به دلیل بدهی به بانک، در آستانه‌ی مزایده قرار گرفته‌اند.

کارشناسان می‌گویند این وضعیت تنها یک روستا نیست. در دشت سیاه‌کمر، بیش از ۴۰ هزار هکتار زمین کشاورزی با مشکل مشابه روبه‌رو است. گزارش داخلی اداره کل آبیاری منطقه نشان می‌دهد که ۳۱ درصد از کانال‌های اصلی این دشت بیش از ۲۰ سال است که لایروبی نشده‌اند. در مقابل، میزان برداشت آب از چاه‌های کشاورزی در همان دوره ۴۰ درصد افزایش یافته است.

مهندس حاتمی گفت: «اگر ما بخواهیم با چاه‌های عمیق جلو برویم، آب زیرزمینی تمام می‌شود و نسل بعد هیچ چیز نخواهد داشت. ما باید الگوی کشت را عوض کنیم، به سمت کشت کم‌آب برویم و این کار بدون حمایت کشاورز ممکن نیست. اما این حمایت باید از طریق تعاونی‌ها و با قرارداد شفاف انجام شود، نه با دستور از بالا.»

رحیم نوروزی پیشنهاد داد که اگر تعاونی آب روستا ۱۰ هکتار زمین را برای آزمایش کشت کم‌آب در اختیار قرار دهد، او حاضر است بخشی از زمین خود را برای آزمایش بگذارد. او می‌گوید: «اگر ببینیم یک همسایه با کمتر آب محصول گرفت، خودمان می‌فهمیم باید چه کار کنیم. حرف زدن فایده ندارد، باید نشان داد.»

اداره کل آبیاری منطقه قرار است هفته‌ی آینده گزارش ارزیابی شبکه را منتشر کند. بر اساس برآورد اولیه، برای بازسازی ۱۲۰ کیلومتر از کانال‌های اصلی به ۴۵۰ میلیارد تومان اعتبار نیاز است. مهندس حاتمی گفت که بخشی از این مبلغ می‌تواند از طریق مشارکت کشاورزان تأمین شود، به شرط آن که قرارداد روشن و اجرا شفاف باشد.

چغندر ۱۰ هکتار تلف شد؛ مهندس آب: بهره‌برداران مقصر هستند

مهندس حاتمی: ۶۰ درصد شبکه آبیاری فرسوده است و بندرنامه‌ی قرن بیستم نمی‌تواند با مدیریت قرن بیست و یکم آب بدهد

بندرنامه/ گزارش ویژه

بندرنامه‌نگار/ ۱۰ هکتار چغندر قند در روستای تپه‌سفید، شهرستان کرانه‌ی سرخ، امسال به دلیل قطع نوبتی آبیاری از بین رفت. این زمین متعلق به کشاورز ۶۲ ساله، آقای رحیم نوروزی است که می‌گوید هزینه کاشت، کود و سم را از وام گرفته بود. او می‌گوید: «وقتی آب نوبت می‌رسد که گندم برداشت شده و زمین ترک برداشته، دیگر فایده ندارد. ما پول آب را سر موقع می‌دهیم، اما آب سر موقع نمی‌رسد.»

مهندس حاتمی در گفت‌وگو با بندرنامه‌نگار گفت: «۶۰ درصد شبکه آبیاری ما فرسوده است و بندرنامه‌ی قرن بیستم نمی‌تواند با مدیریت قرن بیست و یکم آب بدهد. ما با کمبود نیرو، کمبود قطعات و نبود سامانه‌ی کنترل مواجه‌ایم. اما این به معنای رها کردن کشاورز نیست. ما آمادگی داریم با تعاونی‌های کشاورزی قرارداد ببندیم و آب را به صورت حجمی تحویل دهیم، به شرط آن که کشاورز هم تعهد بدهد که زمین را آماده و کشت را به موقع انجام دهد.»

در مقابل، رحیم نوروزی می‌گوید که تعاونی آب روستا از سال ۱۴۰۰ تاکنون سه بار درخواست لایروبی کانال اصلی را داده است. او می‌گوید: «ما نامه زدیم، تلفن زدیم، حتی یک بار جلسه گذاشتیم. مهندس آمد و قول داد. اما هیچ اتفاقی نیفتاد. ما کشاورز هستیم، نه مقصر.» به گفته‌ی او، ۱۲ خانوار امضاکننده‌ی نامه‌ی اعتراضی، همگی زیر خط فقر رسمی زندگی می‌کنند و بخشی از زمین‌ها به دلیل بدهی به بانک، در آستانه‌ی مزایده قرار گرفته‌اند.

کارشناسان می‌گویند این وضعیت تنها یک روستا نیست. در دشت سیاه‌کمر، بیش از ۴۰ هزار هکتار زمین کشاورزی با مشکل مشابه روبه‌رو است. گزارش داخلی اداره کل آبیاری منطقه نشان می‌دهد که ۳۱ درصد از کانال‌های اصلی این دشت بیش از ۲۰ سال است که لایروبی نشده‌اند. در مقابل، میزان برداشت آب از چاه‌های کشاورزی در همان دوره ۴۰ درصد افزایش یافته است.

مهندس حاتمی گفت: «اگر ما بخواهیم با چاه‌های عمیق جلو برویم، آب زیرزمینی تمام می‌شود و نسل بعد هیچ چیز نخواهد داشت. ما باید الگوی کشت را عوض کنیم، به سمت کشت کم‌آب برویم و این کار بدون حمایت کشاورز ممکن نیست. اما این حمایت باید از طریق تعاونی‌ها و با قرارداد شفاف انجام شود، نه با دستور از بالا.»

رحیم نوروزی پیشنهاد داد که اگر تعاونی آب روستا ۱۰ هکتار زمین را برای آزمایش کشت کم‌آب در اختیار قرار دهد، او حاضر است بخشی از زمین خود را برای آزمایش بگذارد. او می‌گوید: «اگر ببینیم یک همسایه با کمتر آب محصول گرفت، خودمان می‌فهمیم باید چه کار کنیم. حرف زدن فایده ندارد، باید نشان داد.»

اداره کل آبیاری منطقه قرار است هفته‌ی آینده گزارش ارزیابی شبکه را منتشر کند. بر اساس برآورد اولیه، برای بازسازی ۱۲۰ کیلومتر از کانال‌های اصلی به ۴۵۰ میلیارد تومان اعتبار نیاز است. مهندس حاتمی گفت که بخشی از این مبلغ می‌تواند از طریق مشارکت کشاورزان تأمین شود، به شرط آن که قرارداد روشن و اجرا شفاف باشد.

چغندر ۱۰ هکتار تلف بندرنامه‌نگار/ مدیر آب: بهره‌برداران مقصر هستند

مهندس حاتمی: ۶۰ درصد شبکه آبیاری فرسوده است و بندرنامه‌ی قرن بیستم نمی‌تواند با مدیریت قرن بیست و یکم آب بدهد

بندرنامه/ گزارش ویژه

بندرنامه‌نگار/ ۱۰ هکتار چغندر قند در روستای تپه‌سفید، شهرستان کرانه‌ی سرخ، امسال به دلیل قطع نوبتی آبیاری از بین رفت. این زمین متعلق به کشاورز ۶۲ ساله، آقای رحیم نوروزی است که می‌گوید هزینه کاشت، کود و سم را از وام گرفته بود. او می‌گوید: «وقتی آب نوبت می‌رسد که گندم برداشت شده و زمین ترک برداشته، دیگر فایده ندارد. ما پول آب را سر موقع می‌دهیم، اما آب سر موقع نمی‌رسد.»

مهندس حاتمی در گفت‌وگو با بندرنامه‌نگار گفت: «۶۰ درصد شبکه آبیاری ما فرسوده است و بندرنامه‌ی قرن بیستم نمی‌تواند با مدیریت قرن بیست و یکم آب بدهد. ما با کمبود نیرو، کمبود قطعات و نبود سامانه‌ی کنترل مواجه‌ایم. اما این به معنای رها کردن کشاورز نیست. ما آمادگی داریم با تعاونی‌های کشاورزی قرارداد ببندیم و آب را به صورت حجمی تحویل دهیم، به شرط آن که کشاورز هم تعهد بدهد که زمین را آماده و کشت را به موقع انجام دهد.»

در مقابل، رحیم نوروزی می‌گوید که تعاونی آب روستا از سال ۱۴۰۰ تاکنون سه بار درخواست لایروبی کانال اصلی را داده است. او می‌گوید: «ما نامه زدیم، تلفن زدیم، حتی یک بار جلسه گذاشتیم. مهندس آمد و قول داد. اما هیچ اتفاقی نیفتاد. ما کشاورز هستیم، نه مقصر.» به گفته‌ی او، ۱۲ خانوار امضاکننده‌ی نامه‌ی اعتراضی، همگی زیر خط فقر رسمی زندگی می‌کنند و بخشی از زمین‌ها به دلیل بدهی به بانک، در آستانه‌ی مزایده قرار گرفته‌اند.

کارشناسان می‌گویند این وضعیت تنها یک روستا نیست. در دشت سیاه‌کمر، بیش از ۴۰ هزار هکتار زمین کشاورزی با مشکل مشابه روبه‌رو است. گزارش داخلی اداره کل آبیاری منطقه نشان می‌دهد که ۳۱ درصد از کانال‌های اصلی این دشت بیش از ۲۰ سال است که لایروبی نشده‌اند. در مقابل، میزان برداشت آب از چاه‌های کشاورزی در همان دوره ۴۰ درصد افزایش یافته است.

مهندس حاتمی گفت: «اگر ما بخواهیم با چاه‌های عمیق جلو برویم، آب زیرزمینی تمام می‌شود و نسل بعد هیچ چیز نخواهد داشت. ما باید الگوی کشت را عوض کنیم، به سمت کشت کم‌آب برویم و این کار بدون حمایت کشاورز ممکن نیست. اما این حمایت باید از طریق تعاونی‌ها و با قرارداد شفاف انجام شود، نه با دستور از بالا.»

رحیم نوروزی پیشنهاد داد که اگر تعاونی آب روستا ۱۰ هکتار زمین را برای آزمایش کشت کم‌آب در اختیار قرار دهد، او حاضر است بخشی از زمین خود را برای آزمایش بگذارد. او می‌گوید: «اگر ببینیم یک همسایه با کمتر آب محصول گرفت، خودمان می‌فهمیم باید چه کار کنیم. حرف زدن فایده ندارد، باید نشان داد.»

اداره کل آبیاری منطقه قرار است هفته‌ی آینده گزارش ارزیابی شبکه را منتشر کند. بر اساس برآورد اولیه، برای بازسازی ۱۲۰ کیلومتر از کانال‌های اصلی به ۴۵۰ میلیارد تومان اعتبار نیاز است. مهندس حاتمی گفت که بخشی از این مبلغ می‌تواند از طریق مشارکت کشاورزان تأمین شود، به شرط آن که قرارداد روشن و اجرا شفاف باشد.

چغندر ۱۰ هکتار تلف بندرنامه‌نگار/ مدیر آب: بهره‌برداران مقصر هستند

مهندس حاتمی: ۶۰ درصد شبکه آبیاری فرسوده است و بندرنامه‌ی قرن بیستم نمی‌تواند با مدیریت قرن بیست و یکم آب بدهد

بندرنامه/ گزارش ویژه

بندرنامه‌نگار/ ۱۰ هکتار چغندر قند در روستای تپه‌سفید، شهرستان کرانه‌ی سرخ، امسال به دلیل قطع نوبتی آبیاری از بین رفت. این زمین متعلق به کشاورز ۶۲ ساله، آقای رحیم نوروزی است که می‌گوید هزینه کاشت، کود و سم را از وام گرفته بود. او می‌گوید: «وقتی آب نوبت می‌رسد که گندم برداشت شده و زمین ترک برداشته، دیگر فایده ندارد. ما پول آب را سر موقع می‌دهیم، اما آب سر موقع نمی‌رسد.»

مهندس حاتمی در گفت‌وگو با بندرنامه‌نگار گفت: «۶۰ درصد شبکه آبیاری ما فرسوده است و بندرنامه‌ی قرن بیستم نمی‌تواند با مدیریت قرن بیست و یکم آب بدهد. ما با کمبود نیرو، کمبود قطعات و نبود سامانه‌ی کنترل مواجه‌ایم. اما این به معنای رها کردن کشاورز نیست. ما آمادگی داریم با تعاونی‌های کشاورزی قرارداد ببندیم و آب را به صورت حجمی تحویل دهیم، به شرط آن که کشاورز هم تعهد بدهد که زمین را آماده و کشت را به موقع انجام دهد.»

در مقابل، رحیم نوروزی می‌گوید که تعاونی آب روستا از سال ۱۴۰۰ تاکنون سه بار درخواست لایروبی کانال اصلی را داده است. او می‌گوید: «ما نامه زدیم، تلفن زدیم، حتی یک بار جلسه گذاشتیم. مهندس آمد و قول داد. اما هیچ اتفاقی نیفتاد. ما کشاورز هستیم، نه مقصر.» به گفته‌ی او، ۱۲ خانوار امضاکننده‌ی نامه‌ی اعتراضی، همگی زیر خط فقر رسمی زندگی می‌کنند و بخشی از زمین‌ها به دلیل بدهی به بانک، در آستانه‌ی مزایده قرار گرفته‌اند.

کارشناسان می‌گویند این وضعیت تنها یک روستا نیست. در دشت سیاه‌کمر، بیش از ۴۰ هزار هکتار زمین کشاورزی با مشکل مشابه روبه‌رو است. گزارش داخلی اداره کل آبیاری منطقه نشان می‌دهد که ۳۱ درصد از کانال‌های اصلی این دشت بیش از ۲۰ سال است که لایروبی نشده‌اند. در مقابل، میزان برداشت آب از چاه‌های کشاورزی در همان دوره ۴۰ درصد افزایش یافته است.

مهندس حاتمی گفت: «اگر ما بخواهیم با چاه‌های عمیق جلو برویم، آب زیرزمینی تمام می‌شود و نسل بعد هیچ چیز نخواهد داشت. ما باید الگوی کشت را عوض کنیم، به سمت کشت کم‌آب برویم و این ک